

Om picarden

Forfattet av Joan Ø. Lund, raserepresentant for picard i Danmark.

Historie I

Berger Picard er en gjeterhund med veldig gamle aner. Mange eksperter mener at Picarden stammer fra de keltiske hundene som ble innført til Frankrike under den store innvasjonen dvs ca 400 år før kr. Disse keltiske hundene spredde seg over store deler av Europa og er opphav til flere raser, bl.a Schäfer, de belgiske fårehundene, Bouvier des Flandres m.fl. Det vi med sikkerhet vet er at Picarden kommer fra regionen Picardie nordøst i Frankrike, i den nordligste regionen Nord-Pas-de-Calais blir rasen fortsatt brukt til vaktende og gjetende fårehund.

Teppe med motiv av Franske gjeterhunder på 1300 tallet

I 1899 ble 15 Picarder vist på utstilling for første gang, men ble ikke bedømt, da Presidenten i den Franske Gjeterhundklubben nektet. I 1912 ble det utformet en offisiell standard for rasen og i 1925 ble Picarden offisielt godkjent.

Som følge av matmangel under 2. verdens krig, ble Picarden nesten utryddet, da det var vanskelig å restituere rasen under de forhold som franskmennene levde under. Det var mangel på mat og kun de hundene som klarte seg selv, overlevde.

En mann ved navn Jean Cottè lette blant de gjenlevende eksemplarene etter et bra par og fant Radjah de la Boheme og Wax de la Boheme som har blitt stamforeldrene til dagens Picard stamme. I 1988 var det registrert 2000 Picarder i den Franske Picardklubben. Til sammenligning var det registrert 50000 Briarder og 30000 Beauceron. I dag er antallet Picarder ca 4000 i hele verden.

I 1953 ble Picarden gjenetablert etter seriøst avlsarbeid med de gjenlevende Picardene. I 1956 ble den franske raseklubben Les Amis du Berger Picard stiftet.

Berger Picard ca 1890

Historie II

Er Picard en gjeterhund?

Jean Legrand (veterinær og Picardier):

«Enkelte vil igjen stemple meg for, igjen, å være provokatør, men det går an å stille spørsmålet. Det har seg slik at alle hundehistorikere, som har viet tid på Berger Picard, er enige: gjeteren fra Picardie har, slik den ble kjent og beskrevet i slutten det 19. hundreåret, intet å gjøre med den hund som vi kjenner i dag.

Den første «utgave» var mindre (55 cm til skulderen), hadde kortere hår, ikke oppreiste ører (fallende el. halvfallende) og spesielt en bestemt farge = sort og rød ispedt noen hvite striper, med andre ord en mindre Beauceron med hvit på brystet. Beskrivelsen ligner meget på den Lille Sveitsiske Bouvier^[1].

At hundeesperter i 1889 nektet å godta Picarden som egen rase, lar seg forstå: De hadde nettopp delt gjeterhunder i 2 grupper etter hårlengde og vilkårlig kalt disse Briard og Beauceron^[2]. Picard'en liknet for mye på Beauceron for å få egen «plass» og alle forsøk i denne retning mislyktes.

Denne hunden var faktisk en gjeter, bestand av sauer og geiter i Nord Frankrike var meget stor og hundens størrelse var bra i forhold til disse. Ikke glem at Beauceron har vokst i den andre delen av den siste halvdel av det 20. hundreåret.

Mellom de 2 verdenskriger snakket man på ny om Berger Picart 1. «versjon», som da ble kalt Blå Gjeter fra Picardie, men en begynner å beskrive en annen hund, større, mer hårete, med oppreiste

ører og pels i 2 grupper: den lyse (fra sand til gulbrun) og den mørke (sterkt kastanjefarvet iblandet kull). Delingen er ikke et lite fenomen; den skal deles over flere raser: Berger Picard, Berger des Flandres, Bouvier des Flandres, Bouvier des Ardennes og andre langs en linje fra Nord-Øst til Luxembourg. I 70-årene har jeg oppsøkt gårder Syd for elven Meuse og kunne observere bouvier'er med grå geithår mer eller mindre mørke, masken og den nedre del av beina lysere, målt 60 cm til skulderen. Denne type hund fantes på gårdene i begynnelsen av 20. årene. I og med at jordskifte medførte at beitebytte nærmest forsvant, forsvant også hundene i løpet av 30 år.

Vår aktuelle Berger Picard er fra Picardie i den grad Herr Cotté, som har gjenskapt rasen, har valgt hunder derfra; ved å henvende seg til gårder etter siste verdenskrig, da antall sauer minsket (Berger Bleu av Picardie forsvant) og kuer og okser økte i antall (økte bouvier'er). Dette er ikke tilstrekkelig for å hevde at vi har bouvier picard; men andre opplysninger får oss til tro at disse ikke nødvendigvis var gjeterere.

Heldigvis gjenkjenner og hedrer Picardie sine hunderaser. Flere oppdrett er opprettet der. Ikke glem at Franche Pierre – det største i antall hunder -80 – og rasepreg) ikke kunne være mer picard.

Så hva? Gjeter eller bouvier? Litt av begge, uten tvil, men først og fremst en hund som har eksistert i- og overlevd store hendelser takket sine egenskaper som nytte dyr hos mennesker.

Hvor står vi i dag?

At den ikke har vært utsatt for herjinger som Briard ble til som følge av «moten», har den likevel endret karakter ganske mye. Morfologien (lenger snute, mistet bredde, lenger og lenger hår, oppreist hale ———, men spesielt tap av mentale kvaliteter til fordel for en hyperhårete type. Av denne grunnen ser sporty eiere bort fra rasen, som fra før av ikke fant nåde hos gjeterere og bouvier*

Picard? verken bouvier eller gjeter....eller sporty? Hvilken plass får den i kommende tiårene?

Jean Legrand (veterinær og Picardier)»

Egenskaper

Picarden er en selvstendig hund som trives sammen med mennesker og dyr. Den er sjarmerende og nysgjerrig med masse livsmot. Med sitt intelligente og lærevillige vesen er det ingen grenser for hva en Picard kan brukes til. I Frankrike brukes rasen til gjeting av sau, samt politi-, lavine-, og redningshund. Da den har en god nese er den veldig bra på sporarbeid og egner seg til kantarell søk. Når det gjelder gjeteregenskaper er det store forskjeller på individene noen er fødte gjeterere mens andre ikke duger. Dette kan bli luket ut på en gjeterhundtest for unghunder. De kaller testen CANT i Frankrike.

Det kan være at det er inkrysset Bovier slik Legrande sier og at dette ikke slår så bra ut i forbindelse med gjeting av sau (hunden blir for intens for sauen) men hunden kan være bra for andre bruskhundsporter.

Som gjeterhund er Picarden vant til å ta selvstendige valg uten gjeteren, det er derfor viktig at man som eier tar ansvaret for samarbeidet allerede fra starten så det ikke er noen tvil om hvem som bestemmer.

Picarden skal kun trenes med positiv forsterker, og klikker trening fungerer utmerket. Unngå for mange repetisjoner i treningssammenheng, så ikke Picarden begynner å kjede seg og finner på ting på egenhånd. Kjærlig konsekventhet er nøkkelordet når man får en Picard i hus og treninger starter med det samme.

Sosialisering er meget viktig for å få en harmonisk Picard og da menes å venne den til lyder, trafikk, mennesker og dyr så tidlig som mulig. Picarden liker også Agility og andre brukshundsporter. Den elsker varierte oppgaver og utfordringer. Picarden er en perfekt følgesvenn hvis du liker å være ute i naturen, jogging-, sykling-, eller gåturer. Været betyr ikke noe for en Picard. Den elsker vann og det er uviktig om vannet kan svømmes i eller bare plaskes i.

Familiehunden

Picarden er en flott familiehund som knytter seg til hele familien og vil være der familien er. Men den kan også være alene med trening. Man behøver ikke ha stort hus eller hage for å eie en Picard. Den tilpasser seg forholdene og er rolig og behersket inne og sprudler av livslyst og energi ute. Picarden er kjent for å være reservert, det er ikke en hund som alltid søker kontakt med fremmede den møter. Ovenfor gjester i hjemmet er Picarden vennlig og interessert uten å være påtrengende. Picarden er en vaksom og beskyttende hund som kan gi beskjed om det kommer ubudne gjester, men den er ikke aggressiv. Av natur er det en velbalansert og psykisk sterk hund. Franskmennene fremhever Picardens rolige og stabile temperament og dens store barnevennlighet. Men man skal aldri la barn og hund, uansett rase, være alene sammen, da de ikke snakker samme språk.

En Picard er ikke en motehund, men en hund for de som ønsker seg en hund som alltid er klar for utfordringer familien måtte ønske, inne som ute. Picarden er et lojalt medlem i enhver familie.

Helse

Picarden er en hund med et naturlig pjuskete utseende. Den krever lite pelsstell, da den verken skal klippes eller nappes. Picarden røyter lite og pelsen holdes fin om man gir den en omgang med børsten 1-2 ganger i mnd. Det anbefales å ikke bade hunden for ofte av hensyn til den naturlige balansen i pelsen.

Noen Picarder har en del hår på ørene, spesielt som unghunder. Dette er vanlig og i overensstemmelse med standaren. Noen velger å nappe/trimme ørene for å få en penere og skarpere siluett, men dette er opp til hver og en.

Unghunder kan i perioden 6-12 mnd, hvor pelsen rundt øyene vokser, ha tendenser til øyekatarr. Dette er uten betydning og behandles ved å vaske øye med kokt vann 1-2 ganger om dagen.

Noen Picarder har en litt sart mage, så det er viktig med et godt fôr og ikke så mye middagsrester. Men gi gjerne tyggebein som er bra for tenner.

Som hos andre store raser forekommer Hofteledds-dysplasi (HD) også hos Picarden. Dette gir ofte ingen problemer da Picarden er en ganske lett rase. Skulle HD forekomme er det viktig å fortsette trening for å styrke musklaturen så leddet holdes stabilt.

Picarden har en forventet levealder på 12-14 år.

[1] Bouvier kommer av fransk «boeuf» (okse) og brukes i forbindelse med mennesker og hunder som er oksedrivere, i motsetning til berger som passer på sauer og geiter.

[2] Etter Beauce, vest for Paris, og Brie,